

Ballagás – 2018

Az ünnepélyes bevonulás végérvényessé tette: véget ért a 2017–18-as tanév, visszavonhatatlanul... A vasvári Kardos László Általános Iskola 8. A és B osztályos tanulói Sejberné Szabó Mariann igazgató, Horváthné Kapui Zsuzsa és Kovács Csaba osztályfőnökök vezetésével, ballagási énekeket énekelve vonultak végig az emeleten, majd foglalták el helyüket az aulában. S amikor felcsendültek nemzeti imánk, a Himnusz hangjai, egyszer csak megnedvesedtek a szemek...

A végzősök még délelőtt elbúcsúztak tanáraiktól, prezentációval, virággal, kedves szavakkal. A délutáni ballagási ünnepségen a 7. A és B osztályos tanulók nevében – Szalainé Kiss Viktória és Szakályné Pados Edit osztályfőnökök szervezésében – a narrátor szerepét betöltő Tóth Gabriella, illetve Sipos Anna és Giczi Márk köszöntötte őket a szülők, barátok, rokonok, no meg persze a pedagógusok és iskolatársaik jelenlétében. Sipos Anna Reményik Sándor: Mi mindig búcsúzunk című költeményével kedveskedett az egybegyűlteknél.

- Kedves ballagó nyolcadikosok! Eltelt nyolc év. Nyolc hosszú, kihívásokkal, sok-sok tanulással, sikerekkel és néha kudarcokkal teli esztendő. Nyolc év, amely alatt sokatok közt életre szóló barátságok kötődtek – hangsúlyozta a ballagókhoz szólva Giczi Márk. – Eljött a nap, mikor magatok mögött hagyjátok iskolatársaitokat, tanáraitokat és a tantermeiket, ahol olyan sok időt töltöttetek. Iskolánk végzős tanulóiból, a legnagyobbakból új iskolátok elsőseivé váltok hamarosan. Új útra léptek, új kihívások várnak rátok, új pedagógusok és barátok fogadnak majd titeket.

Mint arra a hetedikesek „szóvivője” felhívta a figyelmet, a szerep változik, de a feladat ugyanaz lesz: tanulni, tudást szerezni, értéket találni, mely segít majd helytállni az életben. Olyan tudást, mely nélkülözhetetlen lesz, bármilyen irányba is indulnak végül. A ballagóknak el kell hinniük: kitartással, szorgalommal, akarattal, önmagukba vetett hittel bármit elérhetnek.

A búcsúztatók végül a Republic együttes A 67-es út című slágerével indították útnak a végzősöket.

- Nehéz szívvel, mégis álmodozó, szabad lélekkel állunk itt az iskola közepén, hogy búcsút vegyünk tanárainktól, társainktól és a jól megszokott iskolától – köszönt el a nyolcadikosok nevében Gerencsér Orsolya és Böröcz Máté iskolánktól, a tanulóársaktól és a tanároktól. – Az iskolánktól, melyhez oly sok szép emlék köt bennünket. Régen a kerítés mentén, a bokrokon keresztül vájtunk magunknak titkos járatokat, hogy kijussunk a kis udvarról, ma, ha lehetne, maradni szeretnénk. Akkor botokat szedtünk, melyből fantáziánk kardokat varázsolt, s azzal vívtuk csatáinkat, most azonban másfajta küzdelmek várnak ránk. Az itt szerzett élményeket szívünkben, emlékezetünkben megőrizzük, de azok keletkezésének helyszínét itt kell hagynunk.

Mint megjegyezték, hálások lehetnek a tudásért, melyet pedagógusaik csepegtettek beléjük, ám a sok ismereten túl olyan leckét is kaptak, amely majd életük során segítségükre lesz. Osztályfőnökeik, Zsuzsa néni és Csaba bácsi megértő szigorral terelgették őket az úton. A tanár úr egyik jó tanácsát – Henry Ford gondolatait – sokszor hallhatták tőlük: *„Akár azt hiszed, hogy képes vagy rá, akár azt, hogy nem, igazad lesz.”*

A végzősök ezeknek a soroknak a lényegét, a valódi üzenetét talán most értették meg igazán, mikor a továbbtanulás során szembesülniük kellett azzal, mennyit ér az iskolás évekbe, tanulásba fektetett munka. Ez a mottó mindig arra figyelmeztet mindenkit, hogy erőfeszítés nélkül nincs eredmény, hogy az önmagunkba vetett hit szorgalommal, tudással párosítva elérhető távolságba helyezi a megálmodott célokat. Ünnepi beszédük végén köszönetet mondtak szüleiknek, hogy mindig támaszaik voltak, s példaként tekinthettek rájuk. – Mi, iskolánk 30. jubileumi évében ballagók ígéretet teszünk arra, hogy az intézmény múltjához méltóak leszünk, mindent megteszünk azért, hogy tanáraink, szüleink büszkék lehessenek ránk – hangsúlyozták.

A Kardos László Általános Iskola nevében Sejberné Szabó Marianna igazgatónő vett búcsút a ballagóktól, egyúttal köszöntve az egybegyűlt szülőket, nagyszülőket, rokonokat, barátokat, ismerősöket.

- Az iskola, az iskolás lét mindenkinek mást jelent – hívta fel a figyelmet az intézmény vezetője. – Vannak, akik egy labirintusban érzik magukat, s nehezen találják ki az útvesztőből. Mások óriási kincsesládában érzik magukat, ahol értékekkel: tudással, érzéssel, élménnyel lehet gazdagodni. Míg az elsősök örömmel várják, hogy bekerülhessenek, a nyolcadikosok pedig azt, hogy kikerülhessenek. Ballagáskor azonban ez az érzés átalakul, ahogy ezt ma is tapasztaljuk.

Sejberné Szabó Mariann emlékeztetett, 2010-ben 49 megszeppent elsős kisdíák lépte át az iskola kapuját. Török Ildikó és Kovácsné Edit tanítók segítségével az óvodásokból iskolások lettek, s Maráczi Beáta és Botfa Erika közreműködésével léptek át a felső tagozatba osztályfőnökeikhez, Horváthné Kapui Zsuzsához és Kovács Csabához. A nyolc év alatt összesen 65 diák fordult meg a két osztályban. A ballagási ünnepségen 40 végzöst búcsúztattak a hetedikesek, hiszen időközben többen érkeztek és távoztak. Az évfolyam különlegessége, hogy ide tartoztak a hármásikrek és még egy ikerpár is.

- Vannak dolgok, amelyek csak veletek történtek meg vagy éppen veletek kezdődtek el – hívta fel a figyelmet az igazgató. – A Vasvár projekt idején elsősök voltatok. Ti már a megújult, akadálymentesített iskolába jöhettetek, elsőként elsőként élvezhettétek az ebédlő mellett felépült játszóparkot, a felújított futópályát. A tornacsarnok renoválása épp akkor volt folyamatban. Veletek indult el az iskolai tejprogram. Iskolai életetek kezdetén bővült látványosan az informatikai eszközparkunk. Mindemellett nagyon sok közös eseményen vettünk részt. Örömmel emlékezem vissza a tavalyi, a Határtalanul program keretében

lebonyolított felvidéki kirándulásra, a nyári fonyódligeti táborokra, a budapesti sportkarácsonyokra stb. A reggeli búcsútok bizonyította, ti is őriztek szép emlékeket az itt töltött évekből. Az alsós nagymákfai és a felsős kőszegi erdei iskolából, a focikupákról, a sportbemutatóról, amit tavaly ti nyitottatok meg, és a sor hosszan folytatható.

Kassák Lajos szavait idézve Sejberné Szabó Mariann rámutatott: aki elment, az elment, de aki egyszer nálunk volt, az sohasem mehet el tőlünk egészen. A Kardos László Általános Iskola ugyanis senkit sem tud és nem is akar elfelejteni. Az igazgató végül köszönetet mondott a kollégáknak, valamint a szülőknek, nagyszülőknek, hogy támogatták a pedagógusok munkáját, s együtt tudtak dolgozni a közös célért: a diákok boldogulásáért. Az igazgató azt kívánta a nyolcadikosnak, hogy teljesüljön minden álmuk – az is, amit az iglói kívánság Harangszobor megkongatásakor tavaly megfogalmaztak maguknak -, sikeres, tartalmas és szép életet éljenek mindannyian.

A ballagók a fogadalomtétel után átadták igazgatójuknak tablójukat, hogy emléket hagyjanak iskolánkban. A Szózat eléneklése után az udvarra vonultak, ahol a két osztály lufikkal üzent a városnak és a világnak, Vasváron bizony ballagási ünnepségre került sor. A végzősöket virággal köszöntötték szüleik, rokonaik, barátaik, hogy aztán útnak induljanak.

Új útra léptek.

Tóth Viktor